

Nd.

446. Breytingartillögur

[103. mál]

við frumvarp til gjaldþrotalaga.

Frá allsherjarnefnd.

1. Við 7. gr. Aftan við greinina bætist:
Ekki má heimila greiðslustöðvun, ef þeim, sem hennar beiðist, hefur áður verið heimiluð greiðslustöðvun á síðustu 3 árum fyrir frestdag.
2. Við 10. gr. 1. mgr. orðist þannig:
Skiptaráðandi skal svo fljótt sem við verður komið kveða upp úrskurð um greiðslustöðvunarbeiðni. Ef greiðslustöðvun er heimiluð, skal skuldari þegar senda endurrit úrskurðarins öllum þeim lánardrottnum sínum, sem honum er kunnugt um. Synjunarúrskurði verður ekki skotið til æðra dóms, en sá, sem hagsmuna hefur að gæta, getur kært úrskurð um, að greiðslustöðvun sé heimil, til Hæstaréttar innan viku eftir að honum barst vitneskja um úrskurðinn.
3. Við 11. gr. Aftan við 2. mgr. bætist:
Ákvörðun skiptaráðanda eftir þessari mgr. skal tekin með úrskurði. Úrskurðinum verður ekki skotið til æðra dóms.
4. Við 13. gr. 1. mgr. c-liður orðist þannig:
Eftir kröfu lánardrottins, ef á síðustu 3 mánuðum fyrir móttöku kröfu hans um gjaldþrotaskipti hefur farið fram hjá skuldara árangurslaus aðföer eða

kyrrsetning. Þó getur skiptaráðandi hafnað kröfunni, ef fúgetagerðin gefur ekki að hans álitu ótvíræða vísbendingu um eignir og skuldir skuldara. Í stað árangurslausrar fúgetagerðar getur komið yfirlýsing skuldara frá síðustu 3 mánuðum um, að hann geti ekki staðið að fullu í skilum við lánardrottna sína, þegar kröfur þeirra falla í gjalddaga, eða ef yfirlýsingar, sem skiptaráðandi telur réttar, liggja fyrir um þetta frá löggiltum endurskoðanda, sem kannað hefur hag skuldara, eða frá skattyfirvöldum eða öðrum opinberum stofnunum, sem slíkt hafa gert.

5. Við 19. gr. 3. mgr. orðist þannig:

Þegar er úrskurður er genginn, skal skiptaráðandi auglýsa gjaldþrotaskiptin í Lögbirtingablaði, sbr. og 86. gr. Þar skal birta auglýsinguna tvívegis. Að auki getur skiptaráðandi, ef sérstaklega stendur á, auglýst skiptin með öðrum hætti eða tilkynnt þau. Í auglýsingu skal vera innköllun til skuldheimtumanna og þeirra, sem gera vilja tilkall til eigna úr búinu (proclama) og tilgreindur kröfulýsingarfrestur, 2 mánuðir frá fyrstu birtingu í Lögbirtingablaði. Að jafnaði skal einnig tilgreint hvenær og hvar fyrsti stofnfundur verður haldinn.

6. Við 21. gr. Greinin orðist þannig:

Skiptaráðandi getur krafist lánardrottinn um tryggingu vegna kostnaðar eða bóta, áður en hann kveður upp úrskurð um gjaldþrotaskipti. Sé trygging ekki sett, skal líta svo á, að krafa um gjaldþrotaskiptin hafi verið afturkölluð.

7. Við 24. gr.

a. 2. mgr. falli niður.

b. Núverandi 3. mgr. verði 2. mgr. og orðist nú svo:

Gjaldþrot breytir ekki rétti þeirra, sem fyrir upphaf þess hafa látið fara fram fullnustugerð fúgeta í eignum skuldara eða eiga haldsrétt í þeim, handveð eða handveðsigildi eða megi láta selja af eignum skuldara á nauðungaruppboði án undanfarandi réttargerða.

c. Núverandi 4. mgr. verði 3. mgr.

8. Við 25. gr. Greinin orðist þannig:

Til skipta skal taka eignir þrotamanns á frestsdegi svo og það, sem hann eignast meðan á skiptunum stendur, sbr. þó 26. gr.

9. Við 31. gr.

a. 2. mgr. orðist þannig:

Allar kröfur á hendur þrotamanni, sem búinu ber að greiða, eru í gjalddaga fallnar, þegar upp er kveðinn úrskurður skv. 19. gr., og getur búíð greitt þær þegar í stað án tillits til þess gjalddaga, sem áður var.

b. 3. mgr. orðist þannig:

Kröfum í erlendum gjaldeyri skal breyta í kröfur í íslenskum krónum samkvæmt gengi á þeim degi, þegar lánardrottinn fékk vitneskju um, að hann gæti fengið greiðsluna.

10. Við 32. gr. 1. mgr. orðist þannig:

Hver sá, er skuldar þrotabúi, getur dregið frá það, er hann á hjá því, hvernig sem skuld og gagnkröfu er farið. Þó þarf lánardrottinn eða sá, sem hann erfði kröfuna eftir, að hafa eignast hana áður en 3 mánuðir voru til frestdags. Ekki verður krafa heldur notuð til skuldajafnaðar, ef lánardrottinn, þegar hann eignaðist hana, sá eða mátti sjá, að þrotamaður átti ekki fyrir skuldum, eða hann fékk kröfuna til að skuldajafna.

11. Við 56. gr. Greinin orðist þannig:

Ákvæði um riftun greiðslu gilda einnig um skuldajöfnuð, ef ekki má lýsa honum skv. 32. gr.

12. Við 58. gr. 2. mgr. orðist þannig:

Sama gildir um fullnustugerð á síðustu 2 árum fyrir frestdag, sem gerð var að kröfu aðila, sem er nákominn þrotamanni, nema gerðarbeiðandi leiði í ljós með málssókn, að þrotamaður var þá gjaldfær og var það þrátt fyrir fullnustugerðina.

13. Við 62. gr. Aftan við 1. mgr. bætist: Ef ljóst er, að viðsemjanda var kunnugt um riftanleika ráðstöfunar, skal þó dæma hann til greiðslu tjónbóta.
14. Við 69. gr. Greinin orðist þannig:
Eignir þriðjamanns, sem komast í vörslur búsins, skal afhenda honum. Öðrum rétt höfum skal með sama hætti afhenda eignir, sem ekki verða dregnar undir skiptin. Eftir því sem við verður komið, skal sá, sem með skiptin fer, kanna réttindi annarra í eignum í húinu og tilkynna þeim skiptin.
15. Við 71. gr.
 - a. 1. mgr. verði 71. gr.
 - b. 2. mgr. verði 72. gr.
16. Við 75. gr. Greinin orðist þannig:
 1. Ef fullnustugerð stendur þrátt fyrir ákvæði 58. gr., skal beita reglum 73. gr.
 2. Þegar fullnustugerð hefur farið fram í kröfu, getur húið innheimt hana.
17. Við 81. gr. bætist ný mgr., sem verður 2. mgr., svo hljóðandi:
Skiptaráðandi getur án kröfu eða eftir kröfu lánardrottins eða þess, sem krefst eignar úr húinu eða úr vörslum skuldara, kveðið svo á í úrskurði, að þrotamaður skuli sæta sekt í ríkissjóð fyrir brot á 78., 79., 80. eða 83. gr. Í úrskurði má ákveða varðhald sem vararefsingu.
18. Við 85. gr. Greinin orðist þannig:
Þegar kveðinn hefur verið upp gjaldþrotaúrskurður, skal þrotamaður tafarlaust sviptur umráðum yfir öllu því, sem talið verður til eigna hans. Skiptaráðandi tekur ákvörðun um ráðningu bústjóra til bráðabirgða, eftir að hafa ráðfært sig við þá kröfuhafa, sem þegar næst til. Álíti hann ekki nauðsynlegt að ráða bústjóra til bráðabirgða, t. d. vegna þess, að húið er lítið eða litlar líkur á, að eignir þess hrökkvi fyrir kostnaði, tekur hann sjálfur að sér bráðabirgðabústjórn.
19. Við 86. gr. Aftan við „innan mánaðar“ í 1. mgr. komi: frá lokum kröfulýsingarfrests.
20. Við 88. gr. Greinin orðist þannig:
Meðferð eigna búsins skal falin skiptastjórum, einum eða fleiri, nema skiptaráðandi telji þess ekki þörf vegna þess, að húið er lítið, eða af öðrum sérstökum ástæðum, sbr. og 85. gr. um bústjóra til bráðabirgða og 93. gr. um aðstoðarmann skiptaráðanda.
21. Við 91. gr. 1. mgr. orðist þannig:
Ef fram kemur um það krafa frá þeim, sem eiga a. m. k. fimmtung krafna, er atkvæðisréttur fylgir á skiptafundum, skal stofnuð kröfuhafanefnd.
22. Við 92. gr. 2. mgr. orðist svo:
Skiptastjóri skal innan frests, sem skiptaráðandi ákveður, gera eða láta gera uppgjör um hag búsins byggt á þeim gögnum, sem fyrir liggja. Ef ástæða er til, getur skiptaráðandi mælt fyrir um sérstaka athugun á bókhaldi þrotamanns eða færslu þess.
23. Við 95. gr. Við greinina bætist ný mgr., sem verður 4. mgr., svo hljóðandi:
Skiptafundur hafa ákvörðunarvald um málefni þrotabús innan þeirra marka, sem lög ákveða, sbr. 104. gr.
24. Við 96. gr. Aftan við 1. mgr. komi þessi setning: Atkvæði má greiða eftir umboði.
25. Við 101. gr. 2. mgr. orðist svo:
Sá, sem fer með bú, skal sjá um reikningshald búsins. Skiptaráðandi getur kveðið nánar á um reikningsgerðina.
26. Við 104. gr. Aftan við greinina bætist nýr málslíður, svo hljóðandi:
Bústjóri til bráðabirgða skal auk þess hlíta fyrir mælum skiptaráðanda og fá samþykki hans til mikilvægra ráðstafana.
27. Við 109. gr. 1. mgr. orðist þannig:
Sé engum andmælum hreyft fyrir eða á skiptafundi við álitserð skv. 1. mgr. 107. gr., er hún endanlega samþykkt.

28. Við 136. gr. Við bætist ný mgr., sem verður 2. mgr., svo hljóðandi:

Ef maður hefur tekið við einhverju því starfi, sem nefnt er í 1. mgr., skal hann því aðeins víkja sæti, að sá krefjist þess, sem hagsmuna hefur að gæta. Skiptaráðandi getur þá ákveðið, að hann sjálfur eða maður, sem hann tilnefnir, skuli taka að sér störfina að hluta, en falið þeim, sem vikið hefur, að sinna búskiptunum áfram að öðru leyti. Um þetta skal, ef ágreiningur verður, kveða upp úrskurð, sem kæra má til Hæstaréttar.